

DECYZJA RADY (UE) 2015/285**z dnia 17 lutego 2015 r.**

w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG ustanowionym Porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym w odniesieniu do zastąpienia protokołu 4 w sprawie reguł pochodzenia do tego porozumienia nowym protokołem dostosowanym do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół 4 do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾ (zwanego dalej „porozumieniem EOG”) dotyczy reguł pochodzenia.
- (2) W Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽³⁾ (zwanej dalej „konwencją”) ustanowiono przepisy dotyczące pochodzenia towarów będących przedmiotem wymiany handlowej na mocy odpowiednich porozumień zawartych między umawiającymi się stronami.
- (3) UE, Norwegia i Liechtenstein podpisały konwencję dnia 15 czerwca 2011 r., a Islandia podpisała konwencję dnia 30 czerwca 2011 r.
- (4) UE, Norwegia, Islandia i Liechtenstein złożyły swoje instrumenty przyjęcia u depozytariusza konwencji odpowiednio dnia 26 marca 2012 r., 9 listopada 2011 r., 12 marca 2012 r. i 28 listopada 2011 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 konwencji weszła ona w życie w odniesieniu do UE i Islandii dnia 1 maja 2012 r., a w odniesieniu do Norwegii i Liechtensteinu dnia 1 stycznia 2012 r.
- (5) Art. 6 konwencji przewiduje, że każda z umawiających się stron podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia skutecznego stosowania konwencji. W związku z tym protokół 4 w sprawie reguł pochodzenia do porozumienia EOG powinien zostać zastąpiony nowym protokołem, który będzie dostosowany do konwencji i będzie do niej odsyłał w szerokim zakresie.
- (6) Stanowisko Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być przyjęte przez Unię Europejską we Wspólnym Komitecie EOG ustanowionym Porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym w odniesieniu do zastąpienia protokołu 4 w sprawie reguł pochodzenia do tego porozumienia nowym protokołem dostosowanym do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia, oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Przedstawiciele Unii we Wspólnym Komitecie EOG mogą bez kolejnej decyzji Rady uzgodnić techniczne zmiany w projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lutego 2015 r.

W imieniu Rady
J. REIRS
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR .../2015**w sprawie zastąpienia protokołu 4 w sprawie reguł pochodzenia do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym nowym protokołem dostosowanym do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 9 Porozumienia EOG odwołuje się do protokołu 4, który ustanawia reguły pochodzenia i przewiduje kumulację pochodzenia pomiędzy Unią, Szwajcarią (w tym również Liechtensteinem), Islandią, Norwegią, Turcją, Wyspami Owczymi i uczestnikami procesu barcelońskiego ⁽¹⁾.
- (2) W Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽²⁾ (zwanej dalej „konwencją”) ustanowiono przepisy dotyczące pochodzenia towarów będących przedmiotem wymiany handlowej na mocy odpowiednich porozumień zawartych między umawiającymi się stronami.
- (3) UE, Norwegia i Liechtenstein podpisały konwencję dnia 15 czerwca 2011 r., a Islandia podpisała konwencję dnia 30 czerwca 2011 r.
- (4) UE, Norwegia, Islandia i Liechtenstein złożyły swoje instrumenty przyjęcia u depozytariusza konwencji odpowiednio dnia 26 marca 2012 r., 9 listopada 2011 r., 12 marca 2012 r. i 28 listopada 2011 r. W związku z powyższym zgodnie z art. 10 ust. 3 konwencji weszła ona w życie w odniesieniu do UE i Islandii dnia 1 maja 2012 r., a w odniesieniu do Norwegii i Liechtensteinu dnia 1 stycznia 2012 r.
- (5) Konwencja włącza również uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia do paneurośroziemnomorskiego systemu kumulacji pochodzenia.
- (6) Jeżeli przejście do konwencji nie odbywa się jednocześnie w odniesieniu do wszystkich umawiających się stron w ramach paneurośroziemnomorskiego systemu kumulacji, nie powinno to prowadzić do sytuacji mniej korzystnej niż przy stosowaniu poprzedniej wersji protokołu 4.
- (7) Art. 6 konwencji przewiduje, że każda z umawiających się stron podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia skutecznego stosowania konwencji. W związku z tym w Porozumieniu protokół 4 w sprawie reguł pochodzenia powinien zostać zastąpiony nowym protokołem dostosowanym do konwencji.
- (8) W decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr XX/2015 zmieniającej protokół 4 (reguły pochodzenia) do Porozumienia EOG ⁽³⁾ (*) przewidziano dla Chorwacji przepisy przejściowe w sprawie stosowania reguł pochodzenia ustanowionych w protokole 4. Zasady te powinny nadal mieć zastosowanie do dnia 1 stycznia 2017 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Protokół 4 do Porozumienia EOG zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.
2. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu art. 41 protokołu 4 w brzmieniu nadanym decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr XX/2015 (**) stosuje się do dnia 1 stycznia 2017 r.

⁽¹⁾ Algieria, Egipt, Izrael, Jordania, Liban, Maroko, Palestyna, Syria i Tunezja.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

⁽³⁾ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr .../2015 z dnia ... zmieniająca protokół 4 (reguły pochodzenia) do Porozumienia EOG (Dz.U. ...).

(*) Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer decyzji Wspólnego Komitetu EOG znajdującej się w załączniku do dokumentu st 16970/14, a także uzupełnić poprzedni przypis.

(**) Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer decyzji Wspólnego Komitetu EOG znajdującej się w załączniku do dokumentu st 16970/14.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej przyjęciu, pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG ⁽¹⁾.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu
EOG
Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

⁽¹⁾ [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

ZAŁĄCZNIK

do decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr

„PROTOKÓŁ 4**w sprawie reguł pochodzenia****SPIS TREŚCI**

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1 Definicje

TYTUŁ II

DEFINICJA POJĘCIA »PRODUKTY POCHODZĄCE«

Artykuł 2 Wymogi ogólne

Artykuł 3 Diagonalna kumulacja pochodzenia

Artykuł 4 Produkty całkowicie uzyskane

Artykuł 5 Produkty poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu

Artykuł 6 Niewystarczająca obróbka lub przetworzenie

Artykuł 7 Jednostka kwalifikacyjna

Artykuł 8 Akcesoria, części zapasowe i narzędzia

Artykuł 9 Zestawy

Artykuł 10 Elementy neutralne

TYTUŁ III

WYMOGI TERYTORIALNE

Artykuł 11 Zasada terytorialności

Artykuł 12 Transport bezpośredni

Artykuł 13 Wystawy

TYTUŁ IV

ZWROT LUB ZWOLNIENIE

Artykuł 14 Zakaz zwrotu należności celnych lub zwolnienia z należności celnych

TYTUŁ V

DOWÓD POCHODZENIA

Artykuł 15 Wymogi ogólne

Artykuł 16 Procedura wystawiania świadectwa przewozowego EUR1 lub EUR-MED

Artykuł 17 Świadectwa przewozowe EUR1 lub EUR-MED wystawiane retrospektywnie

Artykuł 18 Wystawianie duplikatu świadectwa przewozowego EUR1 lub EUR-MED

Artykuł 19 Wystawianie świadectw przewozowych EUR1 lub EUR-MED na podstawie uprzednio wystawionego lub sporządzonego dowodu pochodzenia

Artykuł 20 Rozdzielność księgową

Artykuł 21 Warunki sporządzania deklaracji pochodzenia lub deklaracji pochodzenia EUR-MED

Artykuł 22 Upoważniony eksporter

Artykuł 23 Termin ważności dowodu pochodzenia

Artykuł 24	Przedkładanie dowodów pochodzenia
Artykuł 25	Przywóz partiami
Artykuł 26	Zwolnienia z wymogu przedstawienia dowodu pochodzenia
Artykuł 27	Deklaracja dostawcy
Artykuł 28	Dokumenty uzupełniające
Artykuł 29	Przechowywanie dowodów pochodzenia, deklaracji dostawcy i dokumentów uzupełniających
Artykuł 30	Niezgodności i błędy formalne
Artykuł 31	Kwoty wyrażone w euro

TYTUŁ VI

UZGODNIENIA DOTYCZĄCE WSPÓŁPRACY ADMINISTRACYJNEJ

Artykuł 32	Współpraca administracyjna
Artykuł 33	Weryfikacja dowodów pochodzenia
Artykuł 34	Weryfikacja deklaracji dostawcy
Artykuł 35	Rozstrzyganie sporów
Artykuł 36	Kary
Artykuł 37	Strefy wolnocłowe

TYTUŁ VII

CEUTA I MELILLA

Artykuł 38	Stosowanie protokołu
Artykuł 39	Warunki szczególne

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW

Załącznik I:	Uwagi wstępne do wykazu w załączniku II
Załącznik II:	Wykaz obróbek lub przetworzeń do wykonania na materiałach niepochodzących dla uzyskania przez przetworzony produkt statusu pochodzenia
Załącznik IIIa:	Wzory świadectwa przewozowego EUR1 i wniosku o wystawienie świadectwa przewozowego EUR1
Załącznik IIIb:	Wzory świadectwa przewozowego EUR-MED i wniosku o wystawienie świadectwa przewozowego EUR-MED
Załącznik IVa:	Tekst deklaracji pochodzenia
Załącznik IVb:	Tekst deklaracji pochodzenia EUR-MED
Załącznik V:	Wzór deklaracji dostawcy
Załącznik VI:	Wzór długoterminowej deklaracji dostawcy

WSPÓLNE DEKLARACJE

Wspólna deklaracja dotycząca akceptacji dowodów pochodzenia wydanych w ramach porozumień określonych w art. 3 protokołu 4 dla produktów pochodzących z Unii Europejskiej, Islandii lub Norwegii.

Wspólna deklaracja dotycząca Księstwa Andory

Wspólna deklaracja dotycząca Republiki San Marino

Wspólna deklaracja dotycząca odstąpienia Umawiającej się Strony od Konwencji regionalnej w sprawie paneurośródmorskich preferencyjnych reguł pochodzenia

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego protokołu:

- a) »wytwarzanie« oznacza każdy rodzaj obróbki lub przetwarzania łącznie z montażem lub operacjami szczególnymi;
- b) »materiał« oznacza każdy składnik, surowiec, komponent lub część itp. użyte do wytworzenia produktu;
- c) »produkt« oznacza wytwarzany produkt, nawet jeśli jest on przeznaczony do późniejszego użycia w innym procesie wytwarzania;
- d) »towary« oznaczają zarówno materiały, jak i produkty;
- e) »wartość celna« oznacza wartość określoną zgodnie z Porozumieniem w sprawie stosowania artykułu VII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (Porozumienie Światowej Organizacji Handlu w sprawie ustalania wartości celnej);
- f) »cena ex-works« oznacza cenę zapłaconą za produkt ex-works producentowi w EOG, który dokonuje ostatniej obróbki lub przetworzenia, pod warunkiem że cena ta zawiera wartość wszystkich użytych materiałów i nie zawiera podatków wewnętrznych, które są lub mogą być zwracane, jeżeli uzyskany produkt zostanie wywieziony;
- g) »wartość materiałów« oznacza wartość celną użytych materiałów nie pochodzących w chwili przywozu lub, jeśli nie jest ona znana lub nie może być ustalona, pierwszą dającą się zweryfikować cenę zapłaconą za te materiały w EOG;
- h) »wartość materiałów pochodzących« oznacza wartość takich materiałów zgodnie z definicją w lit. g) stosowaną odpowiednio;
- i) »wartość dodana« oznacza cenę ex-works pomniejszoną o wartość celną użytych materiałów pochodzących z innych krajów, o których mowa w art. 3, z którymi kumulacja ma zastosowanie lub, w przypadkach gdy wartość celna nie jest znana lub nie może być ustalona, o pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za materiały w EOG;
- j) »działy« i »pozycje« oznaczają działy i pozycje (kody czterocyfrowe) używane w nomenklaturze Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów, zwanego w niniejszym protokole »Systemem Zharmonizowanym« lub »HS«;
- k) »klasyfikowany« odnosi się do klasyfikacji produktu lub materiału w poszczególnej pozycji;
- l) »przesyłka« oznacza produkty, które są albo wysłane w tym samym czasie od jednego eksportera do jednego odbiorcy, albo objęte jednym dokumentem przewozowym obejmującym ich transport od eksportera do odbiorcy albo, w przypadku braku takiego dokumentu, jedną fakturą;
- m) »terytoria« obejmują wody terytorialne.

TYTUŁ II

DEFINICJA POJĘCIA »PRODUKTY POCHODZĄCE«

Artykuł 2

Wymogi ogólne

1. Do celów wykonania Porozumienia następujące produkty uważa się za pochodzące z EOG:
 - a) produkty całkowicie uzyskane w EOG w rozumieniu art. 4;
 - b) produkty uzyskane w EOG zawierające materiały, które nie zostały w pełni tam uzyskane, pod warunkiem że materiały te zostały poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w EOG w rozumieniu art. 5.

W tym celu terytoria Umawiających się Stron, do których ma zastosowanie Porozumienie, uważa się za jedno terytorium.

2. Niezależnie od postanowień ust. 1 terytorium Księstwa Liechtensteinu wyłącza się z terytorium EOG dla celu ustalenia pochodzenia produktów określonych w tabelach I i II protokołu 3 i te produkty uważa się za pochodzące z EOG wyłącznie wtedy, gdy zostały one całkowicie uzyskane lub poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu na terytorium innych Umawiających się Stron.

Artykuł 3

Diagonalna kumulacja pochodzenia

1. Nie naruszając postanowień art. 2 produkty uważa się za pochodzące z EOG, jeżeli zostały tam uzyskane i zawierają materiały pochodzące ze Szwajcarii (łącznie z Liechtensteinem) ⁽¹⁾, Islandii, Norwegii, Wysp Owczych, Turcji, Unii Europejskiej lub jakiegokolwiek uczestnika procesu stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej ⁽²⁾, pod warunkiem że obróbka lub przetworzenie dokonane w EOG wykraczają poza operacje określone w art. 6. Nie jest konieczne, aby tego rodzaju materiały były poddawane wystarczającej obróbce lub przetwarzaniu.

2. Nie naruszając postanowień art. 2, produkty uważa się za pochodzące z EOG, jeżeli zostały tam uzyskane i zawierają materiały pochodzące z jakiegokolwiek kraju będącego uczestnikiem partnerstwa eurośródziemnomorskiego, opartego na Deklaracji Barcelońskiej przyjętej podczas Konferencji Eurośródziemnomorskiej, która odbyła się w dniach 27 i 28 listopada 1995 r., innego niż Turcja ⁽³⁾, pod warunkiem że produkty te zostały w EOG poddane obróbce lub przetworzeniu wykraczającemu poza operacje określone w art. 6. Nie jest konieczne, aby tego rodzaju materiały były poddawane wystarczającej obróbce lub przetwarzaniu.

3. Jeśli obróbka lub przetworzenie dokonane w EOG nie wykraczają poza operacje określone w art. 6, otrzymany produkt uważa się za pochodzący z EOG tylko wtedy, gdy wartość tam dodana przewyższa wartość wykorzystanych materiałów pochodzących z któregoś z krajów, o którym mowa w ust. 1 i 2. W przypadku gdy powyższe warunki nie są spełnione, otrzymany produkt uważa się za pochodzący z kraju, który ma największy udział materiałów pochodzących użytych w procesie produkcji w EOG.

4. Produkty pochodzące z jednego z krajów, o których mowa w ust. 1 i 2, które nie są poddawane obróbce lub przetwarzaniu w EOG, zachowują swoje pochodzenie w przypadku wywiezienia ich do jednego z tych krajów.

5. Kumulacja przewidziana w niniejszym artykule ma zastosowanie wyłącznie gdy spełnione są następujące warunki:

- a) pomiędzy krajami zaangażowanymi w uzyskanie statusu pochodzenia a krajem przeznaczenia ma zastosowanie preferencyjna umowa handlowa zgodna z art. XXIV Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT);
- b) materiały i produkty uzyskały status pochodzenia poprzez zastosowanie reguł pochodzenia identycznych z regułami zawartymi w niniejszym protokole;

oraz

- c) powiadomienia wskazujące na wypełnienie wszelkich wymagań niezbędnych do zastosowania kumulacji zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C) oraz w innych Umawiających się Stronach zgodnie z ich własnymi procedurami.

Kumulację przewidzianą w niniejszym artykule stosuje się od dnia wskazanego w powiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria C).

Unia Europejska, za pośrednictwem Komisji Europejskiej, poinformuje inne Umawiające się Strony o szczegółach umów, łącznie z datami ich wejścia w życie oraz odpowiednimi regułami pochodzenia, które mają zastosowanie do innych krajów, o których mowa w ust. 1 i 2.

⁽¹⁾ Księstwo Liechtensteinu jest związane unią celną ze Szwajcarią i jest Umawiającą się Stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

⁽²⁾ Albania, Bośnia i Hercegowina, była jugosłowiańska republika Macedonii, Czarnogóra, Serbia oraz Kosowo zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 1244/99.

⁽³⁾ Egipt, Izrael, Jordania, Liban, Maroko, Syria, Tunezja, Palestyna (*Użycie tej nazwy nie może być rozumiane jako uznanie państwa palestyńskiego i pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska poszczególnych państw członkowskich w tej kwestii).

Artykuł 4

Produkty całkowicie uzyskane

1. Następujące produkty są uważane za całkowicie uzyskane w EOG:
 - a) produkty mineralne wydobyte z ich ziemi lub z ich dna morskiego;
 - b) produkty roślinne tam zebrane;
 - c) żywe zwierzęta tam urodzone i odchowane;
 - d) produkty uzyskane z żywych zwierząt tam odchowanych;
 - e) produkty uzyskane przez polowania lub połowy tam przeprowadzone;
 - f) produkty rybołówstwa morskiego i inne produkty wydobyte z morza poza wodami terytorialnymi Umawiających się Stron przez ich statki;
 - g) produkty wytworzone na pokładzie ich statków-przetwórnicy wyłącznie z produktów określonych w lit. f);
 - h) używane artykuły tam zebrane, nadające się tylko do odzysku surowców, łącznie z używanymi oponami nadającymi się tylko do bieżnikowania lub do wykorzystania jako odpady;
 - i) odpady i złom powstający w wyniku działalności wytwórczej tam przeprowadzonej;
 - j) produkty wydobyte z dna morskiego lub spod ziemi dna morskiego poza ich wodami terytorialnymi, pod warunkiem że mają wyłączne prawa do eksploatacji tego obszaru;
 - k) towary wytworzone tam wyłącznie z produktów wymienionych w lit. a)–j).
2. Określenia »ich statki« i »ich statki-przetwórnicy« użyte w ust. 1 lit. f) i g) odnoszą się tylko do statków i statków-przetwórnicy:
 - a) które są wpisane do rejestru lub zarejestrowane w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie EFTA;
 - b) które pływają pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa EFTA;
 - c) które w przynajmniej 50 % są własnością obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa EFTA lub spółki z siedzibą w jednym z tych państw, w której obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa EFTA pełnią funkcję dyrektora lub dyrektorów, przewodniczącego zarządu lub rady nadzorczej i stanowią większość członków zarządu lub rady nadzorczej, i ponadto w której, w przypadku spółek osobowych lub spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, przynajmniej połowa kapitału należy do tych państw, ich instytucji publicznych lub obywateli tych państw;
 - d) których kapitan i oficerowie są obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa EFTA;

oraz

 - e) na których przynajmniej 75 % załogi jest obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa EFTA.

Artykuł 5

Produkty poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu

1. Do celów art. 2 produkty, które nie są całkowicie uzyskane, uważa się za poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu, gdy spełnione są warunki określone w wykazie zawartym w załączniku II.

Warunki, o których mowa powyżej, określają, w odniesieniu do wszystkich produktów objętych Porozumieniem, obróbki lub przetworzenia, które muszą zostać dokonane na materiałach nie pochodzących użytych przy wytwarzaniu i są stosowane wyłącznie w odniesieniu do tych materiałów. Odpowiednio, jeżeli produkt, który uzyskał status produktu pochodzącego poprzez spełnienie warunków określonych w wykazie, jest użyty do wytworzenia innego produktu, to warunki odnoszące się do produktu, do którego wytworzenia został użyty, nie odnoszą się do niego i nie bierze się pod uwagę materiałów nie pochodzących, które mogły zostać użyte w procesie jego wytwarzania.

2. Niezależnie od postanowień ust. 1, materiały nie pochodzące, które zgodnie z warunkami określonymi w wykazie w załączniku II, nie powinny być używane do wytworzenia produktu, mogą zostać użyte, pod warunkiem że:

- a) ich łączna wartość nie przekracza 10 % ceny ex-works produktu;
- b) żaden z udziałów procentowych określonych w wykazie jako maksymalna wartość materiałów nie pochodzących nie został przekroczony przy zastosowaniu postanowień niniejszego ustępu.

Niniejszego ustępu nie stosuje się do produktów objętych działami 50–63 Systemu Zharmonizowanego.

3. Ust. 1 i 2 stosuje się z uwzględnieniem postanowień art. 6.

Artykuł 6

Niewystarczająca obróbka lub przetworzenie

1. Nie naruszając postanowień ust. 2, następujące operacje uważa się za obróbkę lub przetworzenie niewystarczające dla nadania statusu produktom pochodzącym, niezależnie od tego, czy wymogi określone w art. 5 zostały spełnione:

- a) czynności konserwujące mające na celu zapewnienie zachowania produktów w dobrym stanie podczas transportu i składowania;
- b) rozłączanie i łączenie przesyłek;
- c) mycie, czyszczenie, odkurzanie, usuwanie tlenku, oleju, farby lub innych warstw;
- d) prasowanie lub tłoczenie wyrobów włókienniczych;
- e) zwykłe czynności związane z malowaniem i polerowaniem;
- f) łuskanie, częściowe lub całkowite bielenie, polerowanie i glazurowanie zbóż lub ryżu;
- g) czynności polegające na dodawaniu barwników do cukru lub formowaniu kostek cukru;
- h) obieranie ze skóry, drylowanie lub łuskanie owoców, orzechów i warzyw;
- i) ostrzenie, zwykle szlifowanie lub przycinanie;
- j) przesiewanie, przeglądanie, sortowanie, klasyfikowanie, ocenianie, dobieranie (łącznie z kompletowaniem zestawów artykułów);
- k) zwykłe umieszczanie w butelkach, puszkach, flakonach, torbach, skrzynkach, pudełkach, umieszczanie na kartach lub tablicach oraz wszelkie inne proste czynności związane z pakowaniem;
- l) umieszczanie lub drukowanie na produktach lub ich opakowaniach znaków, etykiet, logo i innych podobnych znaków odróżniających;
- m) zwykłe mieszanie produktów, nawet różnych rodzajów;
- n) mieszanie cukru z dowolnymi materiałami;
- o) zwykły montaż części artykułu dla otrzymania kompletnego artykułu lub demontaż produktu na części;
- p) połączenie dwóch lub więcej operacji wymienionych w lit. a)–o);
- q) ubój zwierząt.

2. Wszystkie czynności przeprowadzone w EOG w odniesieniu do danego produktu są rozważane łącznie do celów określenia, czy przetworzenie lub obróbka, jakim został poddany dany produkt, są uważane za niewystarczające w rozumieniu ust. 1.

*Artykuł 7***Jednostka kwalifikacyjna**

1. Jednostką kwalifikacyjną do celów stosowania postanowień niniejszego protokołu jest poszczególny produkt, który uważa się za jednostkę podstawową dla klasyfikacji w nomenklaturze Systemu Zharmonizowanego.

Wynika z tego, że:

- a) jeśli produkt składający się z grupy lub zestawu artykułów klasyfikowany jest na warunkach przewidzianych w Systemie Zharmonizowanym w jednej pozycji, to jednostkę kwalifikacyjną stanowi całość;
 - b) jeśli przesyłka składa się z kilku identycznych produktów klasyfikowanych w tej samej pozycji Systemu Zharmonizowanego, w stosowaniu postanowień niniejszego protokołu każdy produkt musi być traktowany indywidualnie.
2. Jeśli zgodnie z 5 regułą ogólną Systemu Zharmonizowanego opakowanie jest traktowane łącznie z produktem do celów klasyfikacji, powinno być również traktowane łącznie do celów określania pochodzenia.

*Artykuł 8***Akcesoria, części zapasowe i narzędzia**

Akcesoria, części zapasowe i narzędzia wysyłane z urządzeniem, maszyną, aparaturą lub pojazdem, które są częścią typowego wyposażenia i są wliczone w ich cenę lub nie są oddzielnie fakturowane, są uważane za stanowiące całość z urządzeniem, maszyną, aparaturą lub pojazdem, o których mowa.

*Artykuł 9***Zestawy**

Zestawy w rozumieniu 3 reguły ogólnej Systemu Zharmonizowanego są uważane za pochodzące, jeżeli wszystkie elementy zestawu są produktami pochodzącymi. Niemniej jednak jeżeli zestaw składa się z produktów pochodzących i niepochodzących, to jest on jako całość uważany za pochodzący, pod warunkiem że wartość produktów niepochodzących nie przekracza 15 % ceny ex-works zestawu.

*Artykuł 10***Elementy neutralne**

Aby ustalić, czy produkt jest produktem pochodzącym, nie jest konieczne ustalenie pochodzenia następujących składników, które mogły zostać użyte w procesie jego wytwarzania:

- a) energii i paliwa;
- b) instalacji i wyposażenia;
- c) maszyn i narzędzi;
- d) towarów, które ani nie wchodzi, ani nie są przeznaczone do wejścia w końcowy skład produktu.

*TYTUŁ III***WYMOGI TERYTORIALNE***Artykuł 11***Zasada terytorialności**

1. Z wyjątkiem przewidzianym w art. 3 oraz w ust. 3 niniejszego artykułu, warunki uzyskania statusu pochodzenia produktu określone w tytule II muszą być spełniane w sposób ciągły w EOG.

2. Z wyjątkiem przewidzianym w art. 3, jeżeli produkty pochodzące wywiezione z EOG do innego kraju są przywożone ponownie, należy je uważać za niepochodzące, chyba że zgodnie z wymogami organów celnych można wykazać, że:

a) towary powracające są tymi samymi towarami, które zostały wywiezione;

oraz

b) nie zostały one poddane żadnym czynnościom wykraczającym poza czynności niezbędne dla zachowania ich w dobrym stanie, gdy znajdowały się w tym kraju lub podczas wywozu.

3. Na uzyskanie statusu pochodzenia produktu zgodnie z warunkami określonymi w postanowieniach tytułu II nie ma wpływu przeprowadzona poza EOG obróbka lub przetworzenie materiałów wywiezionych z EOG, a następnie ponownie przywiezionych, pod warunkiem że:

a) materiały te zostały całkowicie uzyskane w EOG lub zostały poddane obróbce lub przetwarzaniu wychodzącemu poza działania określone w art. 6 przed ich wywozem;

oraz

b) można wykazać organom celnym, że:

(i) produkty ponownie przywiezione otrzymano poprzez obróbkę lub przetworzenie materiałów wywiezionych;

oraz

(ii) całkowita wartość dodana uzyskana poza EOG zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu nie przekracza 10 % ceny ex-works produktu końcowego, którego status pochodzenia jest określany.

4. Do celów ust. 3 warunki uzyskania statusu pochodzenia określone w postanowieniach tytułu II nie mają zastosowania do obróbki lub przetwarzania dokonanego poza EOG. Jeżeli jednak w wykazie zawartym w załączniku II do określenia statusu pochodzenia produktu końcowego zastosowanie znajduje reguła określająca maksymalną wartość dla wszystkich użytych materiałów niepochodzących, całkowita wartość materiałów niepochodzących użytych na terytorium zainteresowanej Strony, łącznie z całkowitą wartością dodaną uzyskaną poza EOG zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, nie może przekroczyć określonej wartości procentowej.

5. Do celów stosowania postanowień ust. 3 i 4 »całkowita wartość dodana« oznacza wszelkie koszty powstałe poza EOG, łącznie z wartością użytych tam materiałów.

6. Postanowienia ust. 3 i 4 nie mają zastosowania do produktów, które nie spełniają warunków określonych w wykazie zawartym w załączniku II lub które można uznać za poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu tylko w przypadku gdy ma zastosowanie ogólna tolerancja określona w art. 5 ust. 2.

7. Postanowienia ust. 3 i 4 nie mają zastosowania do produktów objętych działami 50–63 Systemu Zharmonizowanego.

8. Wszelkich obróbek lub przetwarzania objętych niniejszym artykułem oraz dokonanych poza EOG dokonuje się w ramach procedury uszlachetniania biernego lub podobnego systemu.

Artykuł 12

Transport bezpośredni

1. Preferencyjne traktowanie przewidziane w Porozumieniu dotyczy tylko produktów spełniających wymogi niniejszego protokołu, które są transportowane bezpośrednio w ramach EOG lub przez terytoria krajów, o których mowa w art. 3, z którymi ma zastosowanie kumulacja. Produkty stanowiące jedną przesyłkę mogą jednak być transportowane przez inne terytoria, gdzie mogą być przeładowywane lub czasowo składowane, pod warunkiem że pozostają pod dozorem organów celnych w państwie tranzytu lub składowania i że nie są poddawane innym czynnościom niż wyładunek, ponowny załadunek lub wszelkie czynności mające na celu zachowanie ich w dobrym stanie.

Produkty pochodzące mogą być transportowane rurociągiem przez terytoria inne niż terytorium EOG.

2. Dla potwierdzenia spełnienia warunków określonych w ust. 1 organom celnym kraju przywozu okazuje się:
 - a) jednolity dokument transportowy obejmujący przejazd z kraju wywozu przez kraj tranzytu; lub
 - b) świadectwo wystawione przez organy celne kraju tranzytu:
 - (i) zawierające dokładny opis produktów;
 - (ii) wskazujące datę wyładunku i ponownego załadunku produktów oraz, o ile ma to zastosowanie, nazwy statków lub innych użytych środków transportu;
oraz
 - (iii) poświadczające warunki, na jakich produkty pozostawały w kraju tranzytu; lub
 - c) w przypadku braku powyższych, wszelkie dokumenty poświadczające.

Artykuł 13

Wystawy

1. Produkty pochodzące wysłane w celu wystawienia w kraju innym niż kraje, o których mowa w art. 3, z którymi ma zastosowanie kumulacja i które to produkty po wystawie sprzedaje się w celu przywozu do EOG, korzystają przy przywozie z postanowień Porozumienia pod warunkiem wykazania zgodnie z wymogami organów celnych, że:
 - a) eksporter wysłał te produkty z jednej z Umawiających się Stron do kraju, w którym miała miejsce wystawa, i tam je wystawił;
 - b) produkty zostały sprzedane lub w inny sposób zbyte przez eksportera osobie w innej Umawiającej się Stronie;
 - c) produkty zostały odesłane w trakcie wystawy lub niezwłocznie po niej w stanie, w jakim zostały wysłane na wystawę;
oraz
 - d) produkty, od momentu ich wysyłki na wystawę, nie były używane do celów innych niż prezentacja na wystawie.
2. Dowód pochodzenia jest wystawiany lub sporządzany zgodnie z postanowieniami tytułu V i jest przedstawiany organom celnym kraju przywozu w normalnym trybie. Wskazuje się w nim nazwę i adres wystawy. W razie konieczności może być wymagana dodatkowa dokumentacja dotycząca warunków, na jakich produkty były wystawione.
3. Ust. 1 stosuje się do wszelkich wystaw, targów albo podobnych publicznych pokazów handlowych, przemysłowych, rolnych lub rzemieślniczych, które nie są zorganizowane do celów prywatnych w sklepach lub pomieszczeniach handlowych w celu sprzedaży produktów zagranicznych, i w trakcie których produkty pozostają pod dozorem celnym.

TYTUŁ IV

ZWROT LUB ZWOLNIENIE

Artykuł 14

Zakaz zwrotu należności celnych lub zwolnienia z należności celnych

1. Materiały niepochodzące użyte do wytworzenia produktów pochodzących z EOG lub z jednego z krajów, o których mowa w art. 3, dla których dowód pochodzenia jest wystawiany lub sporządzany zgodnie z postanowieniami tytułu V, nie podlegają w żadnej Umawiającej się Stronie zwrotowi lub zwolnieniu z żadnego rodzaju należności celnych.
2. Zakaz określony w ust. 1 ma zastosowanie do wszelkich ustaleń o refundacjach, ulgach lub zwolnieniach z płatności, częściowych lub całkowitych, należności celnych lub opłat o podobnym skutku, stosowanych w jednej z Umawiających się Stron w odniesieniu do materiałów użytych w procesie wytwarzania, dla których taka refundacja, ulga lub zwolnienie z płatności są stosowane w sposób bezpośredni lub pośredni, gdy produkty uzyskane z tych materiałów są wywożone, a nie w przypadku gdy pozostają na użytek krajowy.

3. Eksporter produktów objętych dowodem pochodzenia zobowiązany jest do przedłożenia, na każde żądanie organów celnych, wszelkich odpowiednich dokumentów potwierdzających, że nie uzyskał żadnego zwrotu w odniesieniu do materiałów niepochodzących użytych przy wytworzeniu danych produktów i że wszystkie należności celne lub opłaty o podobnym skutku, stosowane w odniesieniu do takich materiałów, zostały uiszczone.
4. Postanowienia ust. 1–3 stosuje się również do opakowań w rozumieniu art. 7 ust. 2, akcesoriów, części zapasowych i narzędzi w rozumieniu art. 8 oraz produktów w zestawie w rozumieniu art. 9, gdy są one niepochodzące.
5. Postanowienia ust. 1–4 stosuje się wyłącznie do materiałów, wobec których ma zastosowanie Porozumienie. Ponadto nie stanowią one przeszkody dla stosowania systemu refundacji wywozowych w odniesieniu do produktów rolnych przy wywozie zgodnie z postanowieniami Porozumienia.

TYTUŁ V

DOWÓD POCHODZENIA

Artykuł 15

Wymogi ogólne

1. Produkty pochodzące przy przywozie do jednej z Umawiających się Stron korzystają z postanowień Porozumienia po przedstawieniu jednego z wymienionych poniżej dowodów pochodzenia:
 - a) świadectwa przewozowego EUR1, którego wzór zamieszczony jest w załączniku IIIa;
 - b) świadectwa przewozowego EUR-MED, którego wzór zamieszczony jest w załączniku IIIb;
 - c) w przypadkach określonych w art. 21 ust. 1 deklaracji, zwanej dalej »deklaracją pochodzenia« lub »deklaracją pochodzenia EUR-MED«, sporządzonej przez eksportera na fakturze, specyfikacji wysyłkowej lub innym dokumencie handlowym opisującym dane produkty w sposób wystarczający do ich identyfikacji; teksty deklaracji pochodzenia umieszczono w załącznikach IVa i IVb.
2. Niezależnie od postanowień ust. 1 produkty pochodzące w rozumieniu niniejszego protokołu korzystają, w przypadkach określonych w art. 26, z postanowień Porozumienia bez konieczności przedkładania któregośkolwiek z dowodów pochodzenia, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 16

Procedura wystawiania świadectwa przewozowego EUR1 lub EUR-MED

1. Świadectwo przewozowe EUR1 lub EUR-MED wystawiane jest przez organy celne kraju wywozu na pisemny wniosek eksportera lub na wniosek upoważnionego przedstawiciela działającego w imieniu eksportera.
2. W tym celu eksporter lub jego upoważniony przedstawiciel wypełniają zarówno świadectwo przewozowe EUR1 lub EUR-MED, jak i formularz wniosku, których wzory zamieszczone są w załącznikach IIIa i IIIb. Formularze te wypełnia się w jednym z języków, w których sporządzone zostało Porozumienie, oraz zgodnie z prawem kraju wywozu. Jeśli formularze sporządzane są odrębnie, wypełnia się je tuszem, drukowanymi literami. Opis produktów jest zamieszczany w polu do tego przeznaczonym bez pozostawienia wolnych wierszy. Jeżeli pole nie jest wypełnione w całości, należy nakreślić poziomą linię poniżej ostatniego wiersza opisu, przekreślając puste miejsce.
3. Eksporter występujący z wnioskiem o wystawienie świadectwa przewozowego EUR1 lub EUR-MED jest zobowiązany do przedłożenia na każde żądanie organów celnych kraju wywozu, w którym wystawiane jest świadectwo przewozowe EUR1 lub EUR-MED, wszelkich odpowiednich dokumentów potwierdzających status pochodzenia produktów i spełnienie pozostałych wymogów niniejszego protokołu.
4. Nie naruszając postanowień ust. 5, świadectwo przewozowe EUR1 jest wystawiane przez organy celne Umawiającej się Strony w następujących przypadkach:
 - jeżeli dane produkty można uznać za produkty pochodzące z EOG lub z jednego z krajów, o których mowa w art. 3 ust. 1, z którymi ma zastosowanie kumulacja, bez zastosowania kumulacji z materiałami pochodzącymi z jednego z krajów, o których mowa w art. 3 ust. 2, oraz jeżeli spełniają one inne wymogi niniejszego protokołu,
 - jeżeli dane produkty można uznać za produkty pochodzące z jednego z krajów, o których mowa w art. 3 ust. 2, z którymi ma zastosowanie kumulacja, bez zastosowania kumulacji z materiałami pochodzącymi z jednego z krajów, o których mowa w art. 3, oraz jeżeli spełniają one inne wymogi niniejszego protokołu, pod warunkiem że świadectwo EUR-MED lub deklaracja pochodzenia EUR-MED została wydana w kraju pochodzenia.

5. Świadczenie przewozowe EUR-MED jest wystawiane przez organy celne Umawiającej się Strony, jeżeli dane produkty można uznać za produkty pochodzące z EOG lub z jednego z krajów, o których mowa w art. 3, z którymi ma zastosowanie kumulacja, jeżeli spełniają one inne wymogi niniejszego protokołu oraz:

- zastosowano kumulację z materiałami pochodzącymi z jednego z krajów, o których mowa w art. 3 ust. 2, lub
- produkty można wykorzystać jako materiały w kontekście kumulacji dla wytworzenia produktów przeznaczonych do wywozu do jednego z krajów, o których mowa w art. 3 ust. 2, lub
- produkty mogą podlegać ponownemu wywozowi z kraju przeznaczenia do jednego z krajów, o których mowa w art. 3 ust. 2.

6. Świadczenie przewozowe EUR-MED zawiera w polu 7 jedno z następujących oświadczeń w języku angielskim:

- jeżeli pochodzenie uzyskano poprzez zastosowanie kumulacji z materiałami pochodzącymi z jednego z innych krajów, o których mowa w art. 3:

»CUMULATION APPLIED WITH « (nazwa kraju/krajów),

- jeżeli pochodzenie uzyskano bez stosowania kumulacji z materiałami pochodzącymi z jednego z innych krajów, o których mowa w art. 3:

»NO CUMULATION APPLIED«.

7. Organy celne wystawiające świadectwo przewozowe EUR1 lub EUR-MED podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zweryfikowania statusu pochodzenia produktów i wypełnienia innych wymogów niniejszego protokołu. W tym celu mają one prawo zażądać przedstawienia wszelkich dowodów oraz przeprowadzić weryfikację ksiąg rachunkowych eksportera lub innego rodzaju kontrolę, którą uznają za stosowną. Organy celne wystawiające świadectwo zapewniają także, aby formularze określone w ust. 2 były należycie wypełnione. W szczególności sprawdzają, czy pole przeznaczone na opis produktów zostało wypełnione w sposób wykluczający możliwość dodania fałszywych wpisów.

8. Datę wystawienia świadectwa przewozowego EUR1 lub EUR-MED wskazuje się w polu 11 świadectwa.

9. Organy celne wystawiają świadectwo przewozowe EUR1 lub EUR-MED i udostępniają je eksporterowi od chwili faktycznego dokonania wywozu lub zapewnienia go.

Artykuł 17

Świadczenia przewozowe EUR1 lub EUR-MED wystawiane retrospektywnie

1. Niezależnie od postanowień art. 16 ust. 9 świadectwo przewozowe EUR1 lub EUR-MED może, w drodze wyjątku, zostać wystawione po dokonaniu wywozu produktów, do których się odnosi, jeżeli:

- a) nie zostało wystawione w chwili dokonywania wywozu z powodu błędu lub nieumyślnych pominięć lub zaistnienia szczególnych okoliczności;

lub

- b) organom celnym wykazano w sposób wystarczający, że świadectwo przewozowe EUR1 lub EUR-MED zostało wystawione, ale nie zostało przyjęte przy przywozie z przyczyn technicznych.

2. Niezależnie od postanowień art. 16 ust. 9 świadectwo przewozowe EUR-MED może zostać wystawione po dokonaniu wywozu produktów, do których się odnosi oraz dla których w chwili wywozu wystawiono świadectwo przewozowe EUR1, pod warunkiem że organom celnym wykazano w sposób wystarczający, że spełnione są warunki określone w art. 16 ust. 5.

3. Do celów stosowania ust. 1 i 2 eksporter musi wskazać we wniosku miejsce i datę wywozu produktów, do których odnosi się świadectwo przewozowe EUR1 lub EUR-MED, oraz podać przyczyny złożenia wniosku.

4. Organy celne mogą wystawić świadectwo przewozowe EUR1 lub EUR-MED retrospektywnie jedynie po sprawdzeniu, że informacje zawarte we wniosku eksportera są zgodne z informacjami znajdującymi się w odpowiednich dokumentach.

5. Świadczenia przewozowe EUR1 lub EUR-MED wystawione retrospektywnie zawierają następującą adnotację w języku angielskim:

»ISSUED RETROSPECTIVELY«.

Świadectwa przewozowe EUR-MED wystawione retrospektywnie na podstawie ust. 2 zawierają następującą adnotację w języku angielskim:

»ISSUED RETROSPECTIVELY (Original EUR1 no[date and place of issue])«.

6. Adnotację, o której mowa w ust. 5, zamieszcza się w polu 7 świadectwa przewozowego EUR1 lub EUR-MED.

Artykuł 18

Wystawianie duplikatu świadectwa przewozowego EUR1 lub EUR-MED

1. W przypadku kradzieży, utraty lub zniszczenia świadectwa przewozowego EUR1 lub EUR-MED eksporter może zwrócić się do organów celnych, które je wystawiły, o wystawienie duplikatu w oparciu o dokumenty wywozowe znajdujące się w ich posiadaniu.

2. Duplikat wystawiony w ten sposób zawiera następującą adnotację w języku angielskim:

»DUPLICATE«.

3. Adnotację, o której mowa w ust. 2, zamieszcza się w polu 7 świadectwa przewozowego EUR1 lub EUR-MED.

4. Duplikat, który opatruje się datą wystawienia oryginalnego świadectwa przewozowego EUR1 lub EUR-MED, obowiązuje od tej daty.

Artykuł 19

Wystawianie świadectw przewozowych EUR1 lub EUR-MED na podstawie uprzednio wystawionego lub sporządzonego dowodu pochodzenia

Jeżeli produkty pochodzące pozostają pod kontrolą urzędu celnego w Umawiającej się Stronie, możliwe jest zastąpienie oryginalnego dowodu pochodzenia jednym lub kilkoma świadectwami przewozowymi EUR1 lub EUR-MED celem wysłania wszystkich produktów lub niektórych z nich do innego miejsca w EOG. Zastępcze świadectwo (świadectwa) przewozowe EUR1 lub EUR-MED wystawiane są przez urząd celny, pod którego kontrolą znajdują się produkty.

Artykuł 20

Rozdzielność księgową

1. W przypadku wystąpienia znacznych kosztów lub poważnych trudności związanych z oddzielnym magazynowaniem materiałów pochodzących i nie pochodzących, które są identyczne i wymienne, organy celne mogą, na pisemny wniosek zainteresowanych, zezwolić na stosowanie metody »rozdzielności księgowej« (zwanej dalej »metodą«) przy zarządzaniu magazynowaniem takich materiałów.

2. Metoda musi zapewnić, aby w danym okresie rozrachunkowym ilość produktów uzyskanych, które można uznać za »pochodzące«, była taka sama jak ilość, którą uzyskano by w przypadku fizycznego rozdzielenia magazynowanych materiałów.

3. Organy celne mogą udzielić pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem wszelkich warunków, które uznają za stosowne.

4. Metoda jest stosowana i jej stosowanie jest rejestrowane na podstawie ogólnych zasad rachunkowości mających zastosowanie w kraju wytworzenia produktu.

5. Korzystający z metody może, zależnie od okoliczności, sporządzać lub występować z wnioskiem o dowody pochodzenia w odniesieniu do takiej ilości produktów, które mogą być uznane za pochodzące. Na żądanie organów celnych korzystający składa oświadczenie dotyczące sposobu zarządzania tymi ilościami.

6. Organy celne kontrolują sposób korzystania z pozwolenia i mogą je cofnąć w przypadku gdy korzystający w jakikolwiek sposób czyni z niego niewłaściwy użytek lub nie spełnia któregokolwiek z innych warunków określonych w niniejszym protokole.

Artykuł 21

Warunki sporządzania deklaracji pochodzenia lub deklaracji pochodzenia EUR-MED

1. Deklaracja pochodzenia lub deklaracja pochodzenia EUR-MED, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. c), może zostać sporządzona:

a) przez upoważnionego eksportera w rozumieniu art. 22;

lub

b) przez każdego eksportera dla każdej przesyłki składającej się z jednej lub większej liczby opakowań zawierających produkty pochodzące, których całkowita wartość nie przekracza 6 000 EUR.

2. Nie naruszając postanowień ust. 3, deklarację pochodzenia można sporządzić w następujących przypadkach:

— jeżeli dane produkty mogą być uznane za produkty pochodzące z EOG lub z jednego z krajów, o których mowa w art. 3 ust. 1, z którymi ma zastosowanie kumulacja, bez zastosowania kumulacji z materiałami pochodzącymi z jednego z krajów, o których mowa w art. 3 ust. 2, oraz jeżeli spełniają one inne wymogi niniejszego protokołu;

— jeżeli dane produkty mogą być uznane za produkty pochodzące z jednego z innych krajów, o których mowa w art. 3 ust. 2, z którymi ma zastosowanie kumulacja, bez zastosowania kumulacji z materiałami pochodzącymi z jednego z krajów, o których mowa w art. 3, oraz jeżeli spełniają one inne wymogi niniejszego protokołu, pod warunkiem że świadectwo EUR-MED lub deklaracja pochodzenia EUR-MED została wydana w kraju pochodzenia.

3. Deklarację pochodzenia EUR-MED można sporządzić, jeżeli dane produkty mogą być uznane za produkty pochodzące z EOG lub z jednego z krajów, o których mowa w art. 3, z którymi ma zastosowanie kumulacja, oraz jeżeli spełniają one inne wymogi niniejszego protokołu, a także:

— zastosowano kumulację z materiałami pochodzącymi z jednego z krajów, o których mowa w art. 3 ust. 2, lub

— produkty można wykorzystać jako materiały w kontekście kumulacji dla wytworzenia produktów przeznaczonych do wywozu do jednego z krajów, o których mowa w art. 3 ust. 2,

lub

— produkty mogą podlegać ponownemu wywozowi z kraju przeznaczenia do jednego z krajów, o których mowa w art. 3 ust. 2.

4. Deklaracja pochodzenia EUR-MED zawiera jedną z następujących adnotacji w języku angielskim:

— jeżeli pochodzenie uzyskano poprzez zastosowanie kumulacji z materiałami pochodzącymi z jednego z innych krajów, o których mowa w art. 3:

»CUMULATION APPLIED WITH « (nazwa kraju/krajów),

— jeżeli pochodzenie uzyskano bez zastosowania kumulacji z materiałami pochodzącymi z jednego z innych krajów, o których mowa w art. 3:

»NO CUMULATION APPLIED«.

5. Eksporter sporządzający deklarację pochodzenia lub deklarację pochodzenia EUR-MED jest zobowiązany do przedłożenia na każde żądanie organów celnych kraju wywozu wszelkich dokumentów potwierdzających status pochodzenia danych produktów oraz spełnienie pozostałych wymogów niniejszego protokołu.

6. Eksporter sporządza deklarację pochodzenia lub deklarację pochodzenia EUR-MED, wpisując na maszynie, stemplując lub drukując na fakturze, specyfikacji wysyłkowej lub innym dokumencie handlowym deklarację, której tekst zamieszczony jest w załącznikach IVa i IVb, w jednej z wersji językowych określonych w tych załącznikach oraz zgodnie z przepisami kraju wywozu. Jeśli deklaracja jest sporządzana odręcznie, powinna być napisana tuszem, drukowanymi literami.

7. Deklaracje pochodzenia oraz deklaracje pochodzenia EUR-MED są opatrzone własnoręcznym podpisem eksportera. Od upoważnionego eksportera w rozumieniu art. 22 nie wymaga się jednak podpisu na takich deklaracjach, pod warunkiem że złoży on organom celnym kraju wywozu pisemne zobowiązanie do przyjęcia pełnej odpowiedzialności za każdą deklarację pochodzenia, która go identyfikuje, tak jakby była podpisana przez niego własnoręcznie.

8. Deklaracja pochodzenia lub deklaracja pochodzenia EUR-MED może zostać sporządzona przez eksportera, gdy produkty, do których się ona odnosi, są wywożone lub po dokonaniu ich wywozu, pod warunkiem że zostanie ona przedstawiona w kraju przywozu nie później niż dwa lata po dokonaniu przywozu produktów, do których się odnosi.

*Artykuł 22***Upoważniony eksporter**

1. Organy celne kraju wywozu mogą upoważnić każdego eksportera (zwanego dalej »upoważnionym eksporterem«), który dokonuje częstych wysyłek produktów na mocy Porozumienia, do sporządzania deklaracji pochodzenia lub deklaracji pochodzenia EUR-MED niezależnie od wartości produktów, których dotyczą. Eksporter ubiegający się o takie upoważnienie przedstawia, zgodnie z wymogami organów celnych, wszelkie gwarancje kontroli statusu pochodzenia produktów oraz spełnienia wszystkich innych wymogów niniejszego protokołu.
2. Organy celne mogą uzależnić przyznanie statusu upoważnionego eksportera od spełnienia warunków, jakie uznają za właściwe.
3. Organy celne przyznają upoważnionemu eksporterowi numer upoważnienia celnego, który umieszcza się w deklaracji pochodzenia lub w deklaracji pochodzenia EUR-MED.
4. Organy celne kontrolują sposób korzystania z upoważnienia przez upoważnionego eksportera.
5. Organy celne mogą w każdej chwili cofnąć upoważnienie. Dokonują tego, jeśli upoważniony eksporter nie daje już gwarancji określonych w ust. 1, nie spełnia już warunków określonych w ust. 2 lub w inny sposób niewłaściwie wykorzystuje upoważnienie.

*Artykuł 23***Termin ważności dowodu pochodzenia**

1. Dowód pochodzenia jest ważny przez cztery miesiące od daty wystawienia w kraju wywozu i w tym okresie jest przedkładany organom celnym kraju przywozu.
2. Dowody pochodzenia przedstawiane organom celnym kraju przywozu po upływie terminu ich przedstawienia określonego w ust. 1 mogą zostać przyjęte do celów zastosowania preferencyjnego traktowania, jeżeli nieprzedłożenie tych dokumentów przed upływem terminu jest spowodowane wyjątkowymi okolicznościami.
3. W innych przypadkach przedłożenia dowodów z opóźnieniem organy celne kraju przywozu mogą przyjąć dowody pochodzenia, jeżeli produkty zostały im przedstawione przed upływem wspomnianego terminu.

*Artykuł 24***Przedkładanie dowodów pochodzenia**

Dowody pochodzenia przedkłada się organom celnym kraju przywozu zgodnie z procedurami stosowanymi w tym kraju. Organy te mogą zażądać tłumaczenia dowodu pochodzenia oraz zażądać, aby do zgłoszenia przywozowego zostało dołączone oświadczenie importera, że produkty spełniają warunki stosowania Porozumienia.

*Artykuł 25***Przywóz partiami**

Jeżeli, na wniosek importera i na warunkach określonych przez organy celne kraju przywozu, produkty zdemontowane lub niezmontowane, w rozumieniu reguły ogólnej 2 lit. a) Systemu Zharmonizowanego, należące do sekcji XVI i XVII lub klasyfikowane pod pozycjami 7308 i 9406 Systemu Zharmonizowanego, przywożone są partiami, organom celnym przedstawiany jest jeden dowód pochodzenia przy przywozie pierwszej partii.

*Artykuł 26***Zwolnienia z wymogu przedstawienia dowodu pochodzenia**

1. Produkty wysłane jako małe paczki od osób prywatnych do osób prywatnych lub stanowiące część bagażu osobistego podróżnych mogą zostać uznane za produkty pochodzące bez wymogu przedstawienia dowodu pochodzenia, pod warunkiem że takie produkty nie są przywożone w celach handlowych i zostały zgłoszone jako spełniające wymogi niniejszego protokołu oraz że nie ma żadnych wątpliwości co do wiarygodności takiego oświadczenia. W przypadku przesyłek pocztowych takie oświadczenie może zostać umieszczone na zgłoszeniu celnym CN22/CN23 lub na załączonej do tego dokumentu kartce papieru.
2. Przywóz o charakterze okazjonalnym, obejmujący wyłącznie produkty do osobistego użytku ich odbiorców albo podróżnych lub ich rodzin, nie jest uważany za przywóz w celach handlowych, jeśli rodzaj i ilość produktów wskazuje na brak przeznaczenia handlowego.
3. Łączna wartość takich produktów nie może ponadto przekraczać 500 EUR w przypadku małych paczek i 1 200 EUR w przypadku produktów stanowiących część bagażu osobistego podróżnych.

Artykuł 27

Deklaracja dostawcy

1. W przypadku wystawienia świadectwa przewozowego EUR1 lub sporządzenia deklaracji pochodzenia w jednej z Umawiających się Stron dla produktów pochodzących, przy wytworzeniu których wykorzystano towary przywiezione z innych Umawiających się Stron, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w EOG bez uzyskania statusu preferencyjnego pochodzenia towarów, należy uwzględnić deklarację dostawcy wydaną dla wspomnianych towarów zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Deklaracja dostawcy, o której mowa w ust. 1, stanowi dowód obróbki lub przetworzenia, jakim zostały poddane w EOG dane towary, do celów ustalenia, czy produkty, do których wytworzenia wykorzystuje się wspomniane towary, można uznać za produkty pochodzące z EOG oraz czy spełniają one inne wymagania niniejszego protokołu.

3. Z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 4, dostawca sporządza dla każdej przesyłki towarów oddzielną deklarację dostawcy w formie przewidzianej w załączniku V na kartce papieru dołączonej do faktury, specyfikacji wysyłkowej lub jakiegokolwiek innego dokumentu handlowego opisującego dane towary w sposób wystarczająco szczegółowy, aby można je było zidentyfikować.

4. W przypadku gdy dostawca regularnie zaopatruje określonego klienta w towary, które mają być poddane takiego samego rodzaju obróbce lub przetwarzaniu w EOG przez dłuższe okresy czasu, może on przedłożyć jedną deklarację dostawcy obejmującą następujące po sobie przesyłki wspomnianych towarów, zwaną dalej »długoterminową deklaracją dostawcy«.

Długoterminowa deklaracja dostawcy może być co do zasady ważna przez okres do jednego roku od daty jej sporządzenia. Organy celne kraju, w którym zostaje sporządzona deklaracja, określają warunki, zgodnie z którymi może być ona stosowana przez dłuższe okresy.

Dostawca sporządza długoterminową deklarację dostawcy w formie przewidzianej w załączniku VI oraz opisuje dane towary w sposób wystarczająco szczegółowy, aby można je było zidentyfikować. Zostaje ona przedstawiona danemu klientowi przed dostarczeniem mu pierwszej przesyłki towarów objętych tą deklaracją lub razem z pierwszą przesyłką.

Dostawca niezwłocznie informuje swojego klienta, jeżeli długoterminowa deklaracja dostawcy nie ma już zastosowania do dostarczanych towarów.

5. Deklarację dostawcy, o której mowa w ust. 3 i 4, sporządza się na maszynie lub drukuje w jednym z języków, w których sporządzono Porozumienie, zgodnie z przepisami kraju, w którym jest ona sporządzana; deklaracja powinna być opatrzona własnoręcznym podpisem eksportera. Jeśli deklaracja jest sporządzana odręcznie, powinna być napisana tuszem, drukowanymi literami.

6. Dostawca sporządzający deklarację jest zobowiązany do przedłożenia na każde żądanie organów celnych kraju, w którym deklarację sporządzono, wszelkich właściwych dokumentów potwierdzających, że informacje zawarte w deklaracji są prawdziwe.

Artykuł 28

Dokumenty uzupełniające

Dokumenty określone w art. 16 ust. 3, w art. 21 ust. 5 i w art. 27 ust. 6, służące potwierdzeniu, że produkty objęte świadectwem przewozowym EUR1 lub EUR-MED lub deklaracją pochodzenia lub deklaracją pochodzenia EUR-MED mogą być uznane za produkty pochodzące z EOG lub z jednego z krajów, o których mowa w art. 3, oraz że spełniają pozostałe wymogi niniejszego protokołu, a także że informacje zawarte w deklaracji dostawcy są zgodne ze stanem faktycznym, mogą obejmować między innymi:

- a) bezpośredni dowód obróbki przeprowadzonej przez eksportera lub dostawcę w celu uzyskania danych towarów, zawarty na przykład w rachunkach lub dokumentach księgowych;
- b) dokumenty potwierdzające status pochodzenia użytych materiałów, wystawione lub sporządzone w Umawiającej się Stronie, jeśli takie dokumenty są stosowane zgodnie z prawem krajowym;
- c) dokumenty potwierdzające obróbkę lub przetworzenie materiałów w EOG, wystawione lub sporządzone w Umawiającej się Stronie, jeśli takie dokumenty są stosowane zgodnie z prawem krajowym;
- d) świadectwa przewozowe EUR1 lub EUR-MED lub deklaracje pochodzenia lub deklaracje pochodzenia EUR-MED potwierdzające status pochodzenia wykorzystanych materiałów, wystawione lub sporządzone w Umawiających się Stronach zgodnie z niniejszym protokołem lub w jednym z krajów, o których mowa w art. 3, zgodnie z regułami pochodzenia identycznymi z regułami zawartymi w niniejszym protokole;

- e) deklaracje dostawcy potwierdzające obróbkę lub przetworzenie, którym wykorzystane materiały zostały poddane w EOG, sporządzone w jednej z Umawiających się Stron zgodnie z niniejszym protokołem;
- f) odpowiednie dowody dotyczące obróbki lub przetworzenia przeprowadzonego poza EOG zgodnie z art. 11 potwierdzające spełnienie wymogów określonych w tym artykule.

Artykuł 29

Przechowywanie dowodów pochodzenia, deklaracji dostawcy i dokumentów uzupełniających

1. Eksporter występujący o wystawienie świadectwa przewozowego EUR1 lub EUR-MED przechowuje dokumenty określone w art. 16 ust. 3 przez okres co najmniej trzech lat.
2. Eksporter sporządzający deklarację pochodzenia lub deklarację pochodzenia EUR-MED przechowuje kopię tej deklaracji pochodzenia, jak również dokumenty określone w art. 21 ust. 5, przez okres co najmniej trzech lat.
3. Dostawca sporządzający deklarację dostawcy przechowuje kopie deklaracji, faktury, specyfikacji wysyłkowej lub innego dokumentu handlowego, do którego dołączona jest ta deklaracja, oraz dokumenty określone w art. 27 ust. 6 przez okres co najmniej trzech lat.

Dostawca sporządzający długoterminową deklarację dostawcy przechowuje kopię tej deklaracji, wszystkich faktur, specyfikacji wysyłkowych lub innych dokumentów handlowych dotyczących towarów objętych tą deklaracją wysłaną do danego klienta oraz dokumenty określone w art. 27 ust. 6 przez okres co najmniej trzech lat. Okres ten liczy się od daty wygaśnięcia ważności długoterminowej deklaracji dostawcy.

4. Organy celne kraju wywozu wystawiające świadectwo przewozowe EUR1 lub EUR-MED przechowują wniosek określony w art. 16 ust. 2 przez okres co najmniej trzech lat.
5. Organy celne kraju przywozu przechowują przedstawione im świadectwa przewozowe EUR1, EUR-MED, deklaracje pochodzenia oraz deklaracje pochodzenia EUR-MED przez okres co najmniej trzech lat.

Artykuł 30

Niezgodności i błędy formalne

1. Stwierdzenie drobnych niezgodności między oświadczeniami złożonymi w dowodzie pochodzenia a oświadczeniami podanymi w dokumentach przedłożonych w urzędzie celnym w celu przeprowadzenia formalności przywozowych nie powoduje samo w sobie nieważności dowodu pochodzenia, jeżeli zostanie odpowiednio wykazane, że dany dokument rzeczywiście odpowiada przedłożonym produktom.
2. Oczywiste błędy formalne, takie jak błędy literowe na dowodzie pochodzenia, nie powinny powodować odrzucenia dokumentu, jeśli błędy te nie wzbudzają wątpliwości co do prawdziwości oświadczeń złożonych w dokumencie.

Artykuł 31

Kwoty wyrażone w euro

1. Do celów stosowania postanowień art. 21 ust. 1 lit. b) i art. 26 ust. 3 w przypadkach, gdy produkty są fakturowane w walucie innej niż euro, kwoty wyrażone w walucie krajowej państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz innych krajów, o których mowa w art. 3, stanowiące równowartość kwot wyrażonych w euro, są określane corocznie przez dane państwa.
2. Przesyłka podlega postanowieniom art. 21 ust. 1 lit. b) lub art. 26 ust. 3 poprzez odniesienie do waluty, w której sporządzona jest faktura, zgodnie z kwotą ustaloną przez dane państwo.
3. Kwoty wyrażane w którejkolwiek z walut narodowych powinny być przeliczane z euro na te waluty narodowe według ich kursu wobec euro z pierwszego dnia roboczego października każdego roku. Kwoty te zgłaszane są Komisji Europejskiej do dnia 15 października i obowiązują od 1 stycznia następnego roku. Komisja Europejska powiadamia wszystkie zainteresowane państwa o wysokości właściwych kwot.
4. Dane państwo może zaokrąglić w górę lub w dół kwotę wynikającą z przeliczenia kwoty w euro na swoją walutę narodową. Zaokrąglona kwota nie może różnić się od kwoty wynikającej z przeliczenia o więcej niż 5 %. Dane państwo może zachować niezmienną kwotę wyrażoną w walucie narodowej równoważną kwocie wyrażonej w euro, jeżeli w momencie jej corocznego ustalania zgodnie z ust. 3 przeliczenie tej kwoty przed zaokrągleniem powoduje wzrost kwoty wyrażonej w walucie narodowej mniejszy niż 15 %. Kwota wyrażona w walucie narodowej może pozostać bez zmian, jeżeli w wyniku corocznego przeliczenia jej wartość uległaby zmniejszeniu.

5. Na żądanie Umawiających się Stron kwoty wyrażone w euro podlegają przeglądowi dokonywanemu przez Wspólny Komitet EOG. Dokonując przeglądu, Wspólny Komitet EOG rozważa, na ile pożądane jest zachowanie skutków wspomnianych ograniczeń według wartości rzeczywistych. W tym celu może on podjąć decyzję o zmianie kwot wyrażonych w euro.

TYTUŁ VI

UZGODNIENIA DOTYCZĄCE WSPÓŁPRACY ADMINISTRACYJNEJ

Artykuł 32

Współpraca administracyjna

1. Organy celne Umawiających się Stron przekazują sobie poprzez Komisję Europejską wzory pieczęci używanych w swoich urzędach celnych przy wydawaniu świadectw przewozowych EUR1 i EUR-MED oraz adresy organów celnych odpowiedzialnych za weryfikację tych świadectw, deklaracji pochodzenia oraz deklaracji pochodzenia EUR-MED lub deklaracji dostawcy.

2. Celem zapewnienia właściwego stosowania niniejszego protokołu Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie, poprzez właściwe organy administracji celnej, pomocy w zakresie sprawdzania autentyczności świadectw przewozowych EUR1 i EUR-MED, deklaracji pochodzenia oraz deklaracji pochodzenia EUR-MED lub deklaracji dostawcy oraz prawdziwości informacji zawartych w tych dokumentach.

Artykuł 33

Weryfikacja dowodów pochodzenia

1. Późniejsze weryfikacje dowodów pochodzenia przeprowadzane są wrywkowo lub w każdym przypadku, gdy organy celne kraju przywozu mają uzasadnione wątpliwości dotyczące autentyczności tych dokumentów, statusu pochodzenia danych produktów lub spełnienia innych wymogów niniejszego protokołu.

2. Do celów stosowania ust. 1 organy celne kraju przywozu zwracają świadectwa przewozowe EUR1 lub EUR-MED oraz fakturę, jeżeli taką dostarczono, deklarację pochodzenia, deklarację pochodzenia EUR-MED lub kopie tych dokumentów organom celnym kraju wywozu, przedstawiając, w odpowiednich przypadkach, uzasadnienie wniosku o przeprowadzenie weryfikacji. Wszelkie uzyskane dokumenty lub informacje wskazujące, iż informacje podane na dowodzie pochodzenia są nieprawdziwe, są przekazywane wraz z wnioskiem o przeprowadzenie weryfikacji.

3. Weryfikację przeprowadzają organy celne kraju wywozu. W tym celu mają one prawo zażądać przedstawienia wszelkich dowodów oraz przeprowadzić weryfikację ksiąg rachunkowych eksportera lub innego rodzaju kontrolę, którą uznają za stosowną.

4. Jeżeli organy celne kraju przywozu podejmą decyzję o zawieszeniu preferencyjnego traktowania danych produktów podczas oczekiwania na wyniki weryfikacji, proponuje się importerowi zwolnienie produktów pod warunkiem podjęcia wszelkich uznanych za konieczne środków ostrożności.

5. Organy celne wnioskujące o weryfikację są informowane o jej wynikach najszybciej jak to możliwe. Wyniki te jasno wskazują, czy dokumenty są autentyczne oraz czy dane produkty można uznać za pochodzące z EOG lub z jednego z krajów, o których mowa w art. 3, oraz czy spełniają one pozostałe wymogi niniejszego protokołu.

6. Jeżeli w przypadkach, co do których istnieją uzasadnione wątpliwości, brak jest odpowiedzi w ciągu dziesięciu miesięcy od złożenia wniosku o przeprowadzenie weryfikacji lub jeżeli odpowiedź nie zawiera wystarczających informacji, na podstawie których można ocenić autentyczność danych dokumentów lub rzeczywiste pochodzenie produktów, wnioskujące organy celne odmawiają, jeżeli nie zaistnieją wyjątkowe okoliczności, wszelkich preferencji.

Artykuł 34

Weryfikacja deklaracji dostawcy

1. Późniejsze weryfikacje deklaracji dostawcy lub długoterminowych deklaracji dostawcy mogą być przeprowadzone wrywkowo lub w każdym przypadku, gdy organy celne kraju, w którym uwzględniono tego rodzaju deklaracje przy wydaniu świadectwa przewozowego EUR1 lub EUR-MED lub sporządzeniu deklaracji pochodzenia lub deklaracji pochodzenia EUR-MED na fakturze, mają uzasadnione wątpliwości co do autentyczności dokumentu lub prawdziwości zawartych w nim informacji.

2. Do celów stosowania ust. 1 organy celne kraju, o którym mowa w ust. 1, zwracają deklarację dostawcy oraz fakturę(-y), specyfikację(-e) wysyłkową(-e) lub inne dokumenty handlowe dotyczące towarów objętych tą deklaracją organom celnym kraju, w którym sporządzono deklarację, podając, w odpowiednich przypadkach, formalne lub merytoryczne uzasadnienie wniosku o przeprowadzenie weryfikacji.

Do wniosku o przeprowadzenie następczej weryfikacji organy celne dołączają wszelkie uzyskane dokumenty oraz informacje wskazujące, że informacje zawarte w deklaracji dostawcy są nieprawdziwe.

3. Weryfikację przeprowadzają organy celne kraju, w którym sporządzono deklarację dostawcy. W tym celu mają one prawo zażądać przedstawienia wszelkich dowodów oraz przeprowadzić weryfikację ksiąg rachunkowych dostawcy lub innego rodzaju kontrolę, którą uznają za stosowną.

4. Organy celne wnioskujące o weryfikację są informowane o jej wynikach najszybciej jak to możliwe. Wyniki te jasno wskazują, czy informacje podane w deklaracji dostawcy są prawdziwe oraz umożliwiają ustalenie, czy i w jakim zakresie deklarację dostawcy można uwzględnić przy wydaniu świadectwa przewozowego EUR1 lub EUR-MED lub sporządzaniu pochodzenia lub deklaracji pochodzenia EUR-MED.

Artykuł 35

Rozstrzygnięcie sporów

Spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji określonymi w art. 33 i 34, których nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie weryfikacji, lub wnioski o dokonanie wykładni niniejszego protokołu przekazane są Wspólnemu Komitetowi EOG.

We wszystkich przypadkach rozstrzygnięcie sporów pomiędzy importerem a organami celnymi kraju przywozu podlega prawodawstwu tego kraju.

Artykuł 36

Kary

Wobec każdej osoby sporządzającej lub przyczyniającej się do sporządzenia dokumentu zawierającego nieprawdziwe informacje w celu uzyskania traktowania preferencyjnego dla produktów stosowane są kary.

Artykuł 37

Strefy wolnocłowe

1. Umawiające się Strony podejmują wszelkie niezbędne kroki, aby zapewnić, by sprzedawane produkty objęte dowodem pochodzenia, które podczas transportu korzystają ze stref wolnocłowych znajdujących się na ich terytorium, nie były zastępowane innymi towarami oraz nie były poddawane zabiegom innym niż zwykle działania zapobiegające ich zepsuciu.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy produkty pochodzące z EOG przywożone są do strefy wolnocłowej na podstawie dowodu pochodzenia oraz poddawane są obróbce lub przetwarzaniu, odpowiednie organy wydają na wniosek eksportera nowe świadectwo przewozowe EUR1 lub EUR-MED, jeżeli przeprowadzona obróbka lub przetwarzanie są zgodne z postanowieniami niniejszego protokołu.

TYTUŁ VII

CEUTA I MELILLA

Artykuł 38

Stosowanie protokołu

1. Termin »EOG« użyty w niniejszym protokole nie obejmuje Ceuty i Melilli. Termin »produkty pochodzące z EOG« nie obejmuje produktów pochodzących z Ceuty i Melilli.

2. Do celów stosowania protokołu 49 dotyczącego produktów pochodzących z Ceuty i Melilli niniejszy protokół stosuje się odpowiednio z zastrzeżeniem warunków szczególnych określonych w art. 39.

Artykuł 39

Warunki szczególne

1. Pod warunkiem że dane produkty przetransportowano bezpośrednio zgodnie z art. 12, produkty wymienione poniżej uznaje się za:
 - 1) produkty pochodzące z Ceuty i Melilli:
 - a) produkty całkowicie uzyskane w Ceucie i Melilli;
 - b) produkty uzyskane w Ceucie i Melilli, do wytwarzania których wykorzystuje się produkty inne niż wymienione w lit. a), pod warunkiem że:
 - (i) wspomniane produkty zostały poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 5; lub
 - (ii) produkty te pochodzą z EOG, pod warunkiem że zostały poddane obróbce lub przetworzeniu, które wykraczają poza działania określone w art. 6;
 - 2) produkty pochodzące z EOG:
 - a) produkty całkowicie uzyskane w EOG;
 - b) produkty uzyskane w EOG, do których wytworzenia użyto produktów innych niż wymienione w lit. a), pod warunkiem że:
 - (i) wspomniane produkty zostały poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 5; lub
 - (ii) produkty te pochodzą z Ceuty i Melilli lub z EOG, pod warunkiem że zostały poddane obróbce lub przetworzeniu, które wykraczają poza działania określone w art. 6.
2. Ceutę i Melillę uważa się za jedno terytorium.
3. Eksporter lub jego upoważniony przedstawiciel wpisują słowa »EOG« i »Ceuta i Melilla« w polu 2 świadectw przewozowych EUR1 lub EUR-MED lub na deklaracjach pochodzenia lub na deklaracjach pochodzenia EUR-MED. Ponadto w przypadku produktów pochodzących z Ceuty i Melilli słowa te wpisuje się w polu 4 świadectw przewozowych EUR1 lub EUR-MED lub na deklaracjach pochodzenia lub na deklaracjach pochodzenia EUR-MED.
4. Hiszpańskie organy celne są odpowiedzialne za stosowanie postanowień niniejszego protokołu w Ceucie i Melilli.

ZAAŁĄCZNIK I

Uwagi wstępne do wykazu w załączniku II

Zob. załącznik I do dodatku I do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia.

Wszelkie odniesienia do »niniejszego dodatku« w uwadze 1 i 3.1. załącznika I do dodatku I do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia należy rozumieć jako odniesienia do »niniejszego protokołu«.

ZAAŁĄCZNIK II

Wykaz obróbek lub przetworzeń do wykonania na materiałach niepochodzących dla uzyskania przez przetworzony produkt statusu pochodzenia

Zob. załącznik II do dodatku I do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia.

*ZAŁĄCZNIK IIIa***Wzory świadectwa przewozowego EUR1 i wniosku o wystawienie świadectwa przewozowego EUR1**

Zob. załącznik IIIa do dodatku I do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródnio-morskich preferencyjnych reguł pochodzenia.

*ZAŁĄCZNIK IIIb***Wzory świadectwa przewozowego EUR-MED i wniosku o wystawienie świadectwa przewozowego EUR-MED**

Zob. załącznik IIIb do dodatku I do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródnio-morskich preferencyjnych reguł pochodzenia.

*ZAŁĄCZNIK IVa***Tekst deklaracji pochodzenia**

Zob. załącznik IVa do dodatku I do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródnio-morskich preferencyjnych reguł pochodzenia.

*ZAŁĄCZNIK IVb***Tekst deklaracji pochodzenia EUR-MED**

Zob. załącznik IVb do dodatku I do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródnio-morskich preferencyjnych reguł pochodzenia.

ZAŁĄCZNIK V

Deklaracja dostawcy

Deklaracja dostawcy, której tekst zamieszczony jest poniżej, musi zostać sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne zamieszczanie tych przypisów.

DEKLARACJA DOSTAWCY

dotycząca towarów, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w EOG nie uzyskawszy statusu preferencyjnego pochodzenia

Ja, niżej podpisany, dostawca towarów wymienionych w załączonym dokumencie oświadczam, że:

- wymienione poniżej materiały nie pochodzące z EOG zostały użyte w EOG do wytworzenia tych towarów:

Opis dostarczonych towarów ⁽¹⁾	Opis użytych materiałów nie pochodzących	Pozycje obejmujące użyte materiały nie pochodzące ⁽²⁾	Wartość użytych materiałów nie pochodzących ⁽²⁾ ⁽³⁾
.....
.....
.....
Wartość całkowita		

- wszystkie pozostałe materiały użyte w EOG do wytworzenia tych towarów pochodzą z EOG;
- wymienione poniżej towary zostały poddane poza EOG obróbce lub przetworzeniu zgodnie z art. 11 Protokołu 4 do Porozumienia i nabyły tam podaną niżej całkowitą wartością dodaną:

Opis dostarczonych towarów	Całkowita wartość dodana uzyskana poza EOG ⁽⁴⁾
.....
.....
.....

(Miejsce i data)

(Adres i podpis dostawcy; dodatkowo czytelnie nazwisko osoby podpisującej deklarację)

⁽¹⁾ Jeśli faktura, specyfikacja wysyłkowa lub inny dokument handlowy, do którego dołączona jest deklaracja odnosi się do towarów różnych typów lub do towarów niezawierających takiej samej ilości materiałów nie pochodzących, dostawca musi je wyraźnie rozróżnić.

Przykład:

Dokument odnosi się do różnych silników elektrycznych objętych pozycją 8501, używanych w produkcji pralek domowych objętych pozycją 8450. Rodzaj i wartość materiałów nie pochodzących użytych do produkcji takich silników różni się w zależności od modelu. W pierwszej kolumnie należy zatem dokonać rozróżnienia takich modeli, a w każdej z pozostałych kolumn należy podać oddzielnie dla każdego z nich oznaczenie umożliwiające producentowi pralek domowych dokonanie prawidłowej oceny statusu pochodzenia jego wyrobów w zależności od silnika elektrycznego, jakiego używa.

(²) Informacje, jakie należy umieścić w tych kolumnach, podaje się tylko, jeśli jest to konieczne.

Przykłady:

Reguła odnosząca się do odzieży z ex działu 62 dopuszcza użycie przędzy nie pochodzącej. Jeżeli producent takiej odzieży we Francji wykorzystuje tkaninę przywiezioną z Norwegii i uzyskaną tam z przędzy nie pochodzącej, wystarczy, aby w swojej deklaracji dostawca z Norwegii wpisał jako opis materiału nie pochodzącego słowo »przędza«, nie podając pozycji ani wartości takiej przędzy.

Producent drutu stalowego objętego pozycją 7217, który wytwarza taki drut ze sztab nie pochodzących powinien w drugiej kolumnie dokonać wpisu »sztaby stalowe«. Jeżeli drut ma zostać użyty do produkcji maszyny, dla której reguła pochodzenia ogranicza do określonej wartości wyrażoną w procentach ilość materiałów nie pochodzących, w trzeciej kolumnie należy podać wartość sztab nie pochodzących.

(³) Termin »wartość materiałów« oznacza wartość celną użytych materiałów nie pochodzących w chwili przywozu lub, jeśli nie jest ona znana lub nie może być ustalona, pierwszą dającą się zweryfikować cenę zapłaconą za te materiały w EOG. Dla towarów wymienionych w pierwszej kolumnie należy podać dokładną wartość jednostkową poszczególnych użytych materiałów nie pochodzących.

(⁴) Termin »całkowita wartość dodana« oznacza wszystkie koszty zakumulowane poza EOG, w tym wartość wszystkich użytych materiałów. Dokładna wartość dodana uzyskana poza EOG powinna zostać podana jako wartość jednostkowa towarów wymienionych w kolumnie pierwszej.

ZAŁĄCZNIK VI

Długoterminowa deklaracja dostawcy

Deklaracja dostawcy, której tekst zamieszczony jest poniżej, musi zostać sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne zamieszczanie tych przypisów.

DŁUGOTERMINOWA DEKLARACJA DOSTAWCY

dotycząca towarów, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w EOG, nie uzyskawszy statusu preferencyjnego pochodzenia

Ja, niżej podpisany, dostawca towarów wymienionych w załączonym dokumencie, które są regularnie dostarczane do
.....⁽¹⁾ oświadczam, że:

1. wymienione poniżej materiały nie pochodzące z EOG, zostały użyte w EOG do wytworzenia tych towarów:

Opis dostarczonych towarów ⁽²⁾	Opis użytych materiałów nie pochodzących	Pozycje obejmujące użyte materiały nie pochodzące ⁽³⁾	Wartość użytych materiałów nie pochodzących ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
.....
.....
.....
Wartość całkowita		

2. wszystkie pozostałe materiały użyte w EOG do wytworzenia tych towarów pochodzą z EOG;
3. wymienione poniżej towary zostały poddane poza EOG obróbce lub przetworzeniu zgodnie z art. 11 Protokołu 4 Porozumienia i nabyły tam podaną niżej całkowitą wartością dodaną:

Opis dostarczonych towarów	Całkowita wartość dodana uzyskana poza EOG ⁽⁵⁾
.....
.....
.....
.....

Niniejsza deklaracja jest ważna dla wszystkich przyszłych wysyłek takich towarów realizowanych

od

do⁽⁶⁾

Zobowiązuję się bezzwłocznie powiadomić⁽¹⁾ o wygaśnięciu ważności niniejszej deklaracji.

.....
(Miejsce i data)

.....
.....
.....
(Adres i podpis dostawcy; dodatkowo czytelnie nazwisko
osoby podpisującej deklarację)

⁽¹⁾ Imię i nazwisko oraz adres klienta.

⁽²⁾ Jeśli faktura, specyfikacja wysyłkowa lub inny dokument handlowy, do którego dołączona jest deklaracja odnosi się do towarów różnych typów lub do towarów niezawierających takiej samej ilości materiałów nie pochodzących, dostawca musi je wyraźnie rozróżnić.

Przykład:

Dokument odnosi się do różnych silników elektrycznych objętych pozycją 8501, używanych w produkcji pralek domowych objętych pozycją 8450. Rodzaj i wartość materiałów nie pochodzących użytych do produkcji takich silników różni się w zależności od modelu. W pierwszej kolumnie należy zatem dokonać rozróżnienia takich modeli, a w każdej z pozostałych kolumn należy podać oddzielnie dla każdego z nich oznaczenie umożliwiające producentowi pralek domowych dokonanie prawidłowej oceny statusu pochodzenia jego wyrobów w zależności od silnika elektrycznego, jakiego używa.

⁽³⁾ Informacje, jakie należy umieścić w tych kolumnach, podaje się tylko, jeśli jest to konieczne.

Przykłady:

Reguła odnosząca się do odzieży z ex działu 62 dopuszcza użycie przędzy nie pochodzącej. Jeżeli producent takiej odzieży we Francji wykorzystuje tkaninę przywiezioną z Norwegią i uzyskaną tam z przędzy nie pochodzącej, wystarczy, aby w swojej deklaracji dostawca z Norwegii wpisał jako opis materiału nie pochodzącego słowo »przędza«, nie podając pozycji ani wartości takiej przędzy.

Producent drutu stalowego objętego pozycją 7217, który wytwarza taki drut ze sztab nie pochodzących, powinien w drugiej kolumnie dokonać wpisu »sztaby stalowe«. Jeżeli drut ma zostać użyty do produkcji maszyny, dla której reguła pochodzenia ogranicza do określonej wartości wyrażoną w procentach ilość materiałów nie pochodzących, w trzeciej kolumnie należy podać wartość sztab nie pochodzących.

⁽⁴⁾ Termin »wartość materiałów« oznacza wartość celną użytych materiałów nie pochodzących w chwili przywozu lub, jeśli nie jest ona znana lub nie może być ustalona, pierwszą dającą się zweryfikować cenę zapłaconą za te materiały w EOG.

Dla towarów wymienionych w pierwszej kolumnie należy podać dokładną wartość jednostkową poszczególnych użytych materiałów nie pochodzących.

⁽⁵⁾ Termin »całkowita wartość dodana« oznacza wszystkie koszty zakumulowane poza EOG, w tym wartość wszystkich użytych materiałów. Dokładna wartość dodana, uzyskana poza EOG, powinna być podana jako wartość jednostkowa towarów wymienionych w kolumnie pierwszej.

⁽⁶⁾ Należy podać daty. Okres ważności deklaracji dostawcy nie powinien zwykle przekraczać dwunastu miesięcy, o ile spełnione są warunki określone przez organy celne kraju, w którym sporządzono deklarację długoterminową dostawcy.

WSPÓLNA DEKLARACJA

dotycząca akceptacji dowodów pochodzenia wydanych w ramach porozumień określonych w art. 3 protokołu 4 dla produktów pochodzących z Unii Europejskiej, Islandii lub Norwegii.

1. Celem przyznania taryfy preferencyjnej przewidzianej przez Porozumienie EOG akceptuje się dowody pochodzenia wydane w ramach porozumień, o których mowa w art. 3 protokołu 4 dla produktów pochodzących z Unii Europejskiej, Islandii lub Norwegii.
2. Takie produkty uznaje się za materiały pochodzące z EOG, jeśli są inkorporowane do produktów tam pozyskanych. Nie jest konieczne, aby tego rodzaju materiały były poddawane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu.
3. Ponadto w takim stopniu, w jakim takie produkty są objęte Porozumieniem EOG, uznaje się je za pochodzące z EOG w razie ponownego wyeksportowania do innej Umawiającej się Strony EOG.

WSPÓLNA DEKLARACJA

dotycząca Księstwa Andory

1. Produkty pochodzące z Księstwa Andory klasyfikowane w działach od 25 do 97 Systemu Zharmonizowanego są uznawane przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię za pochodzące z Unii Europejskiej w rozumieniu Porozumienia.
2. Protokół 4, dla celów określenia pochodzenia wyżej wymienionych produktów, stosuje się odpowiednio.

WSPÓLNA DEKLARACJA

dotycząca Republiki San Marino

1. Produkty pochodzące z Republiki San Marino są uznawane przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię za pochodzące z Unii Europejskiej w rozumieniu Porozumienia.
2. Protokół 4, dla celów określenia pochodzenia wyżej wymienionych produktów, stosuje się odpowiednio.

WSPÓLNA DEKLARACJA

dotycząca odstąpienia Umawiającej się Strony od Konwencji regionalnej w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia

1. Jeżeli Umawiająca się Strona Porozumienia EOG zawiadomi na piśmie depozytariusza Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia o zamiarze odstąpienia od Konwencji zgodnie z jej art. 9, strona ta niezwłocznie rozpoczyna negocjacje w sprawie reguł pochodzenia ze wszystkimi pozostałymi Umawiającymi się Stronami EOG w celu wdrożenia niniejszego Porozumienia.
2. Do czasu wejścia w życie takich nowo wynegocjowanych reguł pochodzenia między Umawiającą się Stroną, która zamiera odstąpić od Konwencji, a pozostałymi Umawiającymi się Stronami EOG nadal mają zastosowanie *mutatis mutandis* reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia mające zastosowanie w momencie odstąpienia. Jednakże począwszy od momentu odstąpienia reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji należy interpretować w taki sposób, aby umożliwić dwustronną kumulację wyłącznie między Umawiającą się Stroną, która zamiera odstąpić od Konwencji, a pozostałymi Umawiającymi się Stronami EOG."